

Olof Månsson intervju 1983. Bodde då i Östraby.

Olof började arbeta som 13-åring hos bönder.

När han var 15 år började han som snickarlärling i bröderna August och Ernst Perssons snickeriverkstad i Bjälkhult 1908.

Bröderna Persson var födda i Starrarp 1:13a.

Denna fastighet köptes då av Ola Persson, far till bagare Nils Olander.

Verkstaden i Bjälkhult var ganska nybyggd 1908.

På den tiden fanns inga maskiner. Det var vi läropågar som var maskiner och fick göra det grävsta och tyngsta arbetet. Första året hade man ingen lön. Andra eller tredje året fick man 100 kr per år om man var duktig. Efter 4 år var man utlärd och hade 2,50 kr per dag.

Första året fick man bara hyvla och hugga. Andra året kunde man få prova lite hopsättningsarbeten.

På vintrarna tillverkades fönster och dörrar, vävar och möbler, t.ex. när någon tös skulle gifta sig.

Verkstaden var ganska rymlig och där fanns ett särskilt målarrum, där målare Månsson (Starrarps ora) tidvis höll till och målade möbler. Målare Månsson spred glädje och munterhet med sina historier och kvickheter.

Även fanns i verkstaden plats för vagnmakare Linde i Tollstorp.

Läropågarna sov i ett utrymme ovanför verkstaden. 2 i varje säng. Sängen bestod av hopspikade bräder med halm som madrass. Vedspis fanns.

Nästan dagligen kom kvinnor från husen runt omkring och fick en säck hyvelspån att elda med.

Hanna Persson, snickarbrödernas mor hushållade för alla snickeriarbetarna.

När våren kom var det skönt att få komma ut i friska luften. Då hämtades timmer, mestadels från Trulshärad öster om Önnköping.

Det huggna timret ansågs bättre än det sågade. Läropågarna fick först grovhugga stockarna med vanliga skogsyxor. Därefter kom någon mer erfaren snickare och finhögg sidorna på stockarna med en s.k. bila. (Eggen var bred och lite oval).

Att det huggna timret var bättre än det sågade, berodde på att saften i träet blev kvar bättre och man fick en slätare och hårdare yta på stockarna.

På sommaren byggdes hus. Om man klöv en stock med såg, så användes en s.k. stocksåg. Stocken stod lutad mot en uppbyggd plattform. Den ene personen stod uppe på plattformen och två andra personer stod nere på marken. Lutningen på stocken ökades efterhand som såget klöv stocken nedåt. Såget var ganska långt med horisontellt dubbelhandtag i båda ändar. Den övre personen hade att dra upp såget, medan de båda nedre personerna gjorde själva sågningen näe de gemensamt med kraft drog såget neråt.

När man arbetade på bygge, så fick snickarna var sin flaska med mjölk varje dag. Det var läropågarnas uppgift att ta hand om flaskorna varje gång de fylldes på och se till att mjölken höll sig frisk, vilket kunde vara nog så svårt under heta sommardagar. Det viktigaste var att rengöra flaskorna väl. Olof fick ett utmärkt råd på en av gårdarna av en gammal kvinna. Han skulle föra ner en brännässla i flaskan, därefter fylla på vatten och skaka om rejält. Det skummade bra och efter sköljningen var flaskan skinande ren inuti.

Möjligen hade nässelsaften haft även bakteriedödande inverkan, ty Olof fick beröm för att mjölken alltid var frisk och god.